

[Hasle.]

pCt. for Indskud i Postgiroen var meget passende for Øjeblikket. Jeg benytter Lejligheden til at spørge den højtærede Minister, om denne Udtalelse ogsaa dækker Ministeriets Opfattelse, om Forholdet altsaa er det, at det Vilkaar, Nationalbanken har opstillet med Hensyn til Postgiroen, ogsaa er negligeret af Regeringen.

Endvidere er der Spørgsmaalet om Afgiftsfriheden for de Pengesedler, Nationalbanken udsteder i Anledning af Krisefondens Opkøb af Obligationer. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard rettede i Udvalget et Spørgsmaal til den højtærede Minister om, hvorledes Forholdet nu var i saa Henseende, hvilken Revers denne Bestemmelse om, at der ikke skulde betales Renter af denne Seddelmængde, havde. Det var ikke noget helt tilfredsstillende Svar, der tilgik Udvalget. At denne Bestemmelse maa have en Revers, det tror jeg, den højtærede Minister vil være enig med mig i. Man kan ikke udstede Pengesedler, opkøbe rentegivende Obligationer og tage Renten uden at give noget til Gengæld for at oppebære denne Rente. Man kunde maaske lettest besvare Spørgsmaalet ved at sige — saaledes som Ministeriet for saa vidt ogsaa har gjort det, det har blot ikke ført Besvarelsen helt ud —, at det kommer an paa, hvordan de Penge, som Obligationssælgerne, de, der sælger Obligationerne til Krisefonden, faar at raade over, bliver anvendt. Jeg synes godt, man kunde have ført den Tanke lidt længere ud og have sagt, at hvis Pengene gaar til Bankerne, vil det betyde forøgede Kassebeholdninger og dermed Nedsættelse af Indlaansrenten, det vil altsaa sige, at saa vil det være Sparerne i Banker og Sparekasser, der kommer til at betale for den Rentegevinst, Krisefonden faar. Hvis Pengene derimod søger ud i Erhvervslivet, ja, saa bliver Betalingen simpelt hen Inflation. Det er sikkert de to Muligheder, der foreligger. Betaling maa der naturligvis ydes. Betalingen bliver altsaa enten Sparerernes Betaling eller Inflation. Jeg synes, det kan være gavnligt, at det staar Tingets Medlemmer klart, forinden de gaar ind for denne Lovgivning.

Jeg rettede endelig i Gaar et Spørgsmaal til den højtærede Minister, som han endnu ikke har besvaret: Hvad skal Konverteringsafgiften bruges til? Hvad er det Regeringens Hensigt at bruge de meget betydelige Midler til, der kan blive, hvis Konverteringen lykkes trods Afgiften? Det maa dog staa den højtærede Minister klart, at Rigsdagen, naar den bevilger en Skat

som denne her, maa have Klarhed over, hvad Pengene skal anvendes til. Jeg retter altsaa det bestemte Spørgsmaal til den højtærede Minister: Til hvilket Formaal ønsker Regeringen at raade over disse Penge?

Det ærede Medlem Hr. Krag syntes at antyde, at det foreliggende Lovforslag senere i det andet høje Ting kunde blive ændret. Ja, det vilde jo være betydningsfuldt, navnlig hvis dette med Afgiften kunde udgaa. Jeg tør vel ikke opfatte det ærede Medlems Udtalelser saa optimistisk, at det var denne Bestemmelse, han tænkte paa? Man har jo imidlertid Lov til at nære Haab om, at det ærede Medlem virkelig har sigtet hertil, og i saa Fald skal det ærede Medlem og Regeringen se os villige til at stemme for Konverteringsforslaget. Den afgørende Hindring for vor Medvirken er simpelt hen Afgiften; hvis den gaar ud, vil vi fra vor Side trods de Betæneligheder, der i øvrigt kunde være, navnlig overfor § 6, gaa fuldt ind for denne Lovgivning. Saaledes som Sagen er lagt op, saa længe Afgiften er sat derind, kan vi ikke medvirke, og jeg vil henstille til mine Meningsfæller, at de afholder sig fra at stemme ved Forslagets endelige Vedtagelse her i Tinget, idet dette er et Udtryk for, for det første, at vi vilde have accepteret Konverteringsloven fuldt ud, hvis den ikke havde haft nogen Afgiftsbestemmelse, og for det andet, at vi vender os imod denne Bestemmelse.

Rasmussen (Gylling): Idet jeg henviser til mine Udtalelser ved Sagens anden Behandling i Gaar, tillader jeg mig at anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Hans Hansen (Rørby): Den højtærede Indenrigsminister begrundede paa udmærket Maade ved Forelæggelsen af nærværende Lovforslag, hvorfor, som Ministeren sagde, man har kædet Konverteringen sammen med en Grundskyldslovgivning, som imidlertid nu er udeladt. Jeg forstaar ikke rigtig, hvorfor den højtærede Indenrigsminister og det Parti, han støtter sig til, har ofret deres — hvad skal vi sige — eneste Lam, nemlig den Tanke, som var saa godt begrundet, som den kunde begrundes. Jeg savner nemlig denne naturlige Sammenkædning, som der først var foretaget. Nærværende Lovforslag har nu faaet en anden Form, saa at man i Stedet for den naturlige Opkrævning af en Grundskyld opkræver en Afgift for de større Byejenomme, som kan betales fordelt over en Række Terminer.

Vi kan naturligvis ikke gaa imod, men